

GRZĄDKA (5) *sb f*

sg A grządkę (3). ◇ *pl* G grządek (1). ◇ A grządki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Dem. od „grzęda”:

1. *Drązek dla ptactwa domowego* (2) : [W ścienie máią być nábite kołki albo grzędy nagotowane ku śiadaniu ptakom/ ábo dwie źerdzi ku ścienie pochyłe przyštáwiwłzy nawięzać po przeko grządek/ iáko czynią ku wiefzaniu łzat. *Cresc* 1571 591 (*Linde*).]

Przen: Zaszczyty, godności (2) : *RejWiz* 60; Ná grządkę fie iáko Kur/ nigdy nie włpináią/ Iedno łwe powinności/ ná bączności máią. *RejZwierz* 83v.

2. *Kawałek ziemi uprawnej o wyraźnie zaznaczonych granicach; areola, pulvinulus* *Cn* (3) : grządki nadobnie każelz pokopác/ nie czynże ich owák kołpakiem názbyt wyłoko/ bo y wodá łnádnie z nich łpłynie/ y w głębokiey broździe nic nigdy nie będzie. *RejZwierz* 107v, 107v.

W przen (1) : Iáko przekop wody wełzłám do ráiu. Y rzekłám/ Odwilżę známienity ogrod moy/ á pokropię łpráwiedliwą grządkę moię [*inebriabo prati mei fructum Vulg*]. *BudBib Eccli* 24/36[42].

Synonimy: 2. leszka, zagonek.

Cf **GRZĄDECZKA**

ZCh